ANUL III. — Nr. 87[illegible]

EDIŢIA A DOUA

JOI, 4 IULIE 1891

Adevĕrul

Să te fereştĭ, Române! de cuĭŭ strein în casă.
V. Alexandri.

ADMINISTRAŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

DIRECTOR POLITIC: ALEX. V. BELDIMANŬ

REDACŢIA
111, — BULEVARDUL ELISABETA, — 111

Bucureştĭ, 3 Iulie 1891

APLICAREA TARIFULUI

Nu ştiu cum, dar mi se pare totdea-una când vorbesc de un ministru de finanţe, de un şef de vamă, saŭ de un perceptor, că am înaintea mea un om foarte mititel la suflet şi foarte strîmt la cap. Şi toate legile fiscale, inventate de cel dintêiŭ şi aplicate de ceĭ doĭ din urmă, par'că sunt făcute anume după calapodul acelora carĭ le esecută.

Dar, să las generalităţile, fiind-că în materie de finanţe, vorba lungă e sărăcia omuluĭ. In cazul de care mĕ voiŭ ocupa, e vorba tocmaĭ de sărăcirea unuĭ numĕr de comercianţĭ cauzată de rapacitatea fisculuĭ, reprezentat de şeful uneĭ vămĭ.

Se ştie că ministrul de finanţe a adresat tuturor şefilor de vamă o circulară, prin care le arăta că, în ziua de 29 Iunie intră în vigoare noul tarif vamal; dar că mărfurile sosite în magaziile vămilor până în seara zileĭ de 28, vor beneficia de taxele convenţionale saŭ de vechiul tarif.

Pentru vămile de la gărĭ, lucrul e simplu. Indată ce marfa a fost descărcată din vagoane şi *pusă în magazia vămeĭ* până în seara zileĭ de 28, ea va beneficia de taxele vechĭ.

Maĭ avem însă un numĕr de vămĭ în porturĭ şi acolo situaţia e cu totul alt-fel.

La vămile din interiorul ţêreĭ există magazie şi descărcarea vagoanelor e uşoară; prin urmare şi înscrierea lor ca sosite se poate face după descărcare.

In porturĭ nu e tot aşa. Aci nu sunt magaziĭ, pentru că în porturile noastre nu este nimic afară de agenţiĭ fiscalĭ. Pe de altă parte, un vapor se descarcă cu mult maĭ greŭ de cât un vagon, ba chiar de cât un tren de marfă întreg.

Ar urma de aicĭ, că mărfurile, sosite cu vaporul în ziua de 28 Iunie, nu maĭ pot să beneficieze de vechile taxe, căcĭ nu se pot descărca imediat şi nu pot intra în aceiaşĭ zi în magazie, care nu există.

Art. 68 şi 75 din legea vămilor aŭ prevĕzut înse acest inconvenient şi de aceia la vămile din porturĭ se urmează procedura aceasta: îndată ce un bastiment soseşte în port, înainte de a acosta, căpitanul luĭ se coboară la ţĕrm şi depune în mâinile căpitanuluĭ, vameşuluĭ şi mediculuĭ portuluĭ, *manifestul* sĕŭ. Manifestul este declaraţia căpitanuluĭ bastimentuluĭ, însoţită de actele justificative, prin care arată cantitatea, felul şi origina mărfurilor ce aduce; numĕrul şi calitatea călătorilor; starea sanitară a acestora şi a echipagiuluĭ, etc.

Datele conţinute în acest manifest, adică frachturile, paşapoartele, etc., se verifică imediat de căpitanul, vameşul şi medicul portuluĭ, carĭ se duc pe bastiment şi semnează într'un registru de acolo despre ceea ce aŭ luat în primire, lucru ce se înregistrează şi la căpitănia portuluĭ, la biuroul vamal şi cel sanitar.

Din momentul ce această operaţie,—care se cheamă manifest,—s'a sfârşit, bastimentul devine magazia vămeĭ, iar echipagiul cât şi pasageriĭ sunt sub juridicţiunea autorităţilor din port.

Prin urmare, din momentul manifestuluĭ, marfa aflată în vapor se socoteşte ca depusă în magazie şi, dacă manifestul s'a făcut în ziua de 28 Iunie, mărfurile menţionate în manifest trebue să beneficieze de vechile taxe.

Art. 68 din legea vamală face rĕspunzător pe şeful vămeĭ de conţinutul unuĭ bastiment, care a îndeplinit formalitatea manifestuluĭ; iar art. 75 din aceeaşĭ lege permite descărcarea bastimentelor cu abur şi în timpul nopţeĭ.

Ce se întâmplă însă? Voiŭ cita un caz care mi s'a adus la cunoştinţă; de sigur că el nu este unicul şi că în toate porturile se vor comite aceleaşĭ nedreptăţĭ.

La Galaţĭ sosesc vapoarele *Medea* şi *Rhon* în dimineaţa zileĭ de 28 Iunie, când se fac şi manifestele. Vapoarele aveaŭ încărcătura întreagă. Prin urmare, conform circulăreĭ relative la aplicarea nouluĭ tarif, circulară dată în urma avisuluĭ consiliuluĭ de miniştri, mărfurile din aceste două vapoare trebuia să beneficieze de taxele vechĭ.

Şeful vămeĭ însă, exhibează un alt ordin ministerial, care acordă acest privilegiu numaĭ mărfurilor descărcate până la orele 7 seara.

Acest ordin este telegrafic şi are cam acest înţeles:

1) descărcarea coletelor din bastimente se permite numaĭ până la ora 6, în ziua de 28 Iunie;

2) mărfurile *asignate* în timpul convenţiunilor comerciale, nu vor beneficia de tarifele convenţionale, dacă vor sosi după 28 Iunie;

3) mărfurile *taxate* înaintea aplicăreĭ nouluĭ tarif, dar nelichidate până în seara de 28 Iunie, se vor taxa din noŭ după tariful actual.

Acest ordin dacă ecsistă, se bate în cap cu circulara ministerială privitoare la aplicarea tarifuluĭ. In circulară se zice că toate mărfurile *sosite în magaziile vămilor până în seara zileĭ de 28 Iunie* se vor bucura de taxele vechĭ; în ordinul telegrafic merge până a spune că mărfurile, carĭ aŭ fost *deja taxate*, carĭ şed poate în magazie de o săptămână, se taxează după noul tarif.

Numaĭ o minte fiscală poate concepe asemenea bazaconiĭ. Numaĭ un şef de vamă poate să înţeleagă ast-fel o deciziune luată de consiliul de miniştriĭ cu două zile înainte.

Neapărat că comercianţiĭ gălăţenĭ, carĭ vânduseră deja, după preţurile anterioare nouluĭ tarif, mărfurile conţinute în cele două bastimente *Medea* şi *Rhon*, ameninţaţĭ cu sărăcia din cauza spirituluĭ de şicană al şefuluĭ de vamă, aŭ protestat telegrafic prin camera de comerţ din Galaţĭ şi aŭ rugat pe preşedintele aceleĭ camere, D. Senator I. Plesnilă, ca să intervie direct la ministrul de finanţe şi să-ĭ ceară ca:

1) Mărfurile prevĕzute în manifestele vapoarelor *Medea* şi *Rhon* şi înregistrate în registrul de magazie al vămeĭ în ziua de 28 Iunie;

2) Mărfurile asignate până la 28 (adică notate la vama de la graniţă) şi carĭ se găsesc în posesiunea vămeĭ Galaţĭ, fără ca comercianţiĭ să poată bneficia de ele, şi

3) Mărfurile *taxate* până în seara de 28 Iunie, dar a căror lichidare nu s'a putut efectua din cauza aglomeraţieĭ ce este la casa vămeĭ, toate să beneficieze de vechile tarife.

Comercianţiĭ gălăţenĭ cer chiar o anchetă.

Noĭ am dori ca D. ministru de finanţe să înţeleagă cât de mare e rĕul ce face la un numĕr mare de oamenĭ, pentru ca fiscul să maĭ încaseze câte-va sute de leĭ hoţeşte; dacă însă D-sa nu va voi să iasă din îngustimea fiscalităţeĭ, comercianţiĭ lezaţĭ aŭ calea justiţieĭ deschisă.

Să dea în judecată pe ministerul de finanţe şi credem că nicĭ un tribunal nu-l va putea scăpa de pedeapsa ce merită.

B. R.

ECOURI DIN SINAIA

Toate ziarele aŭ anunţat că D-ra Văcărescu va părăsi Palatul şi că nu va însoţi pe M. S. Regina în călătoria ce va face în streinătate.

Ştirea cea maĭ pozitivă ce priimim din Sinaia este următoarea:

D. Ienăchiţă Văcărescu a sosit în Sinaia şi după întrevorbirile avute atât cu M. S. Regele şi maĭ cu seamă cu M. S. Regina s'a hotărât ca mâine Joĭ, D-ra Văcărescu să plece d'odată cu M. S. Regina, D-ra Caterina Theodori şi D. Colonel Candiano direct la Venezia, prin Fiume.

Doamna Văcărescu, mama D-reĭ Văcărescu, care se află la băile de la Carlsbad, va veni şi D-sa la Venezia, şi dupe o petrecere de câte-va zile împreună, va lua pe fie-sa şi se va întoarce la Carlsbad.

M. S. Regina va pleca din Venezia direct în Elveţia şi anume la Interlaken, unde va petrece o lună după care se va duce la Neu-Wied, în familia Sa, ocolind cu desĕvêrşire localităţile unde se află neamurile Regeluĭ.

* * *

D. Ienăchiţă Văcărescu a presintat Regeluĭ demisia sa din postul de Ministru la Roma. Consiliul de miniştri a opinat ca să i se primească; Regele însă s'a opus şi a rugat pe D. Văcărescu a maĭ conserva numele de trimis al Sĕŭ pe lângă Regele Humbert, de şi nu va exercita această funcţie.

* * *

D. Ienăchiţă Văcărescu şi familia sa, după ce vor urma cura de la Karlsbad se vor stabili definitiv la Paris.

* * *

Vizita ce D. de Bülow, care se află în congediŭ la Berlin, a făcut Prinţuluĭ Leopold de Hohenzollern la Sigmaringen, a fost motivată de ducerea unuĭ ordin din partea Impăratuluĭ Germanieĭ Wilhelm al II, în calitatea Sa de şef al Familieĭ de Hohenzollern, ordin prin care poruncea că dacă Prinţul Ferdinand vrea să se căsătorească cu o româncă, El trebue să lepede atât titlurile sale de Prinţ de Hohenzollern, cât şi drepturile carĭ decurg din această calitate.

* * *

Toţĭ Nemţiĭ din familia Regeluĭ sunt pe nedrept furioşĭ contra Regineĭ, de oare ce eĭ cred că Dînsa a înscenat toate câte s'aŭ petrecut. *VULTURUL.*

??

Astă-zĭ D. Lascar Catargiŭ, prim ministru al M. S. Domnitoruluĭ Carol I la 1866 face parte din cabinet.

Il întrebăm dar:

Ce se face cu ceĭ 12.000 galbenĭ dăruiţĭ de Carol I prin scrisoarea Sa din 2 (14) Iunie 1866 adresata Ministruluĭ de culte C. A. Rosetti şi publicată în „Monitorul” cu Nr. 118?

Care este aşezămêntul de binefacere fonoat cu această sumă?

Dacă baniı s'aŭ capitalizat, cât reprezintă astă-zĭ suma dăruită?

Din cauză că serviciul telegrafic al Agenţieĭ Române ne trimite totd'auna târziŭ telegramele, cu începere de azĭ le publicăm la pagina a III-a.

DIN CRAIOVA

Corespondenţă specială a ziaruluĭ *Adevĕrul*

Mare veselie a produs în oraş ştirea despre înlocuirea Prefectuluĭ Economu supranumit Mavrodolu, a Poliţaiuluĭ Grecescu supranumit Licinsky precum şi a Primaruluĭ Ilie Boldescu zis şi perucă blondă. Secretul de înlocuire a celor dintâiŭ este deja semnat, retragerea mandatuluĭ de Primar aceluĭ d'al treilea se va face de consilieriĭ Comunalĭ carĭ abea acum aŭ priceput maşinăriile nobiluluĭ Ulise. Ca un prestidigitator, el fermecase pe câţĭ-va boierĭ cetăţenĭ numiţĭ de poliţie consilierĭ, şi credeaŭ că nobilul de la Botoşanĭ va transforma Craiova în paradis, acum însă s'aŭ înşelat şi eĭ, căcĭ apă nu e, lumină nu, şosele nu sunt, tranvaye nu sunt, bulevard nu e, nimic nu se vede afară de câţe va comenzĭ făcute luĭ Laub, Moriţĭ, Tenenhaus, Auslender, Robinson şi prin Germania şi pe aiurea pe unde poate pătrunde numaĭ junele Ulise; licitaţiĭ nu se maĭ ţin; ba adică se ţin pentru românĭ, pentru ceĭ ce ştiŭ nemţeşte însă nu se maĭ ţin şi se tratează afacerile *entre camarades*.

Dacă nu se maĭ esecută nimic din cele promise de nobilul Ulise, apoĭ ar crede cine-ve că Primarul strânge baniĭ orăşenilor. Ce naivitate! azĭ lipsesc banĭ în primărie maĭ mult ca orĭ când, şi toţĭ antreprenoriĭ noĭ şi vechĭ sunt hotărâţĭ să facă proces primărieĭ fiind-că aŭ angajat lucrărĭ lăsate pe promisiunile junimiştilor şi azĭ eĭ ne maĭ fiind, Primarul Ilie p'atuncĭ junimist înfocat n'are cu ce plăti lucrările făcute, azĭ când este conservator!!!

Deja primăria este condamnată de trib. de Doljŭ să plătească societăţeĭ Româneştĭ pentru lumina electrică, amenda de 10 leĭ pe zi începând de la 1 Aprilie 1889 şi până azĭ!!! Saŭ primăria va da faliment, saŭ nobilul Ilie va părăsi Craiova. Ancheta orânduită de Ministerul de Interne va arăta cum s'a administrat şi cum a dispărut moneda rotundă din lăzile Primărieĭ.

Primaruluĭ actual îĭ plac grozav lucrările în Regie, şi maĭ ales acsizele, tramvayele, concesiunĭ de tot felul fiind-că în asemenea afacerĭ staĭ la vorbă „*avec les gros bonnets*. . . . .

Cu prefectul şi poliţaiul s'aŭ îngroşat lucrurile, fiind-că se tot vorbesc de dispariţia unor ţiganĭ hoţĭ, unor jidanĭ hoţĭ, unor afacerĭ dintre prefect şi sub-prefectul din Filiaşĭ, la care prefectul Economu ţine foarte mult.

In Craiova când cine-va pronunţă Economu saŭ Grecescu apoĭ vezĭ şi scârba îl coprinde, căcĭ ce e drept nicĭ odată Craiova n'a fost condusă de o bandă aşa de aleasă ca această treită Economu-Boldescu-Grecescu.

Pentru ca Economu să-şĭ facă treburile la Palatul de justiţie i-a trebuit să îndepărteze din Comitetul Permanent pe fostul preşedinte Leonardescu şi încă pe un alt avocat Veleanu carĭ împreună cu vr'o caţĭ-va nu permiteaŭ Prefectuluĭ să facă aceia ce se face astăzĭ.

Deşi actualul preşedinte al comitetuluĭ une bună-voinţă ca lucrarea Palatuluĭ să se facă pe cale onorabilă; totuşĭ materialul cel maĭ păcătos ca cărămidă se întrebuinţează. Intr'o viitoare corespondenţă voiŭ arĕta în ce mod Societatea de construcţiĭ, cu ajutorul antreprenorilor de cărămidă înşeală pe comitet.

Azĭ voiŭ zice că este în oraş un strigăt general că administraţie coruptă ce posedăm să dispară, căcĭ face pagubă şi mare ruşine oraşuluĭ.

Intr'unul din numerile viitoare voiŭ face şi o dare de seamă amănunţită, asupra şcoaleĭ fiilor de militarĭ d'aicĭ, a căria distribuţie de premiĭ va avea loc Sâmbătă, iar dacă până atuncĭ, dacă nobilul Ulyse va maĭ fi primar, apoĭ voiŭ arăta şi scopurile sale infernale în afacerea Abatoruluĭ, afacere pentru carĭ măcelariĭ sunt hotărâţĭ să se pună în grevă şi să trimită pe Primar la Botoşanĭ.

Chintus

O judecată militărească

La 1 Iunie curent, s'a judecat de către Consiliul de Rĕsboiŭ al Corpuluĭ II de armată, procesul soldatuluĭ *Dascălu Gheorghe*, din reg. 14 dorobanţĭ, actualmente în reg. 6 dorobanţĭ, inculpat pentru faptul de calomnie contra şefuluĭ sĕŭ, D. adjunct cl. I Petrovicĭ.

Afacerea se presintă ast-fel: soldatul Dascălu, a fost luat ca servitor de adjunctul Petrovicĭ timp de 3 anĭ, însă, în acest timp, 'l-a servit în modul următor (dupe cum se constată din raportul raportoruluĭ „judecătoruluĭ de instrucţie“).

1) De la 10 Aprilie 1888 până la 10 Ianuarie 1889, 9 lunĭ la muma D-luĭ adjunct Petrovicĭ;

2) De la 10 Ianuarie 1889 până la 19 Aprilie 1889, 3 lunĭ şi 9 zile la sora D-luĭ adjunct Petrovicĭ;

3) De la 19 Aprilie 1889 până la 1 Iunie 1890, un an şi o lună la majorul Petrovicĭ;

4) De la 1 Iunie 1890 până la 1 Februarie 1891, opt lunĭ la sora D-luĭ major Petrovicĭ.

Pe tot timpul cât a fost în serviciul persoanelor sus citate, nu a primit nicĭ un ban din dreptul sĕŭ de soldă şi hrană. Ceva maĭ mult încă, încredinţase D-luĭ adjunct Petrovicĭ şi suma de 200 leĭ, ce o avea asupra sa, produsul munceĭ sale ca civil, până la luarea în armată.

La liberarea sa, deşi conta în reg. 6 dorobanţĭ, dar cum se afla în serviciul soreĭ D-luĭ adjunct Petrovicĭ la Roman, a reclamat D-luĭ general Cantilli, pentru drepturile ce i se cuvenea de soldă şi hrană, pe timpul cât a contat în reg. 14 dorobanţĭ, rĕmâind ca pentru restul drepturilor sale, să se adreseze reg. 6 dorobanţĭ, când va veni la Bucureştĭ, spre a'şĭ primi biletul de trecere în rezervă; calitatea în care conta de la 1 Februarie 1891, dupe ordinile superioare ce s'aŭ dat în această privinţă, pentru contingentul 1888.

D. general Cantilli avênd în vedere art. 286 din serviciul interior, vĕzênd că în livretul soldatuluĭ nu este trecută nicĭ o soldă cuvenită luĭ, de la intrarea sa în armată, dupe cum prevede articolul sus citat; maĭ avênd în vedere trecutul acestuĭ ofiţer, dupe cum explică printr'un raport către ministerul de resbel, prin care cere chiar pedepsirea acestuĭ adjunct, ordonă reg. 14 dorobanţĭ, a plăti soldatuluĭ drepturile sale, până la mutarea sa în reg. 6 dorobanţĭ (mutarea soldatuluĭ s'a făcut dupe cererea adjunctuluĭ Petrovicĭ, cu ocazia mutăreĭ sale la ministerul de resbel).

Soldatul primind drepturile sale de la reg. 14 dorobanţĭ, în sumă de leĭ 324 banĭ 89, le-a încredinţat în Roman unuĭ domn Pester, pentru păstrare până la reîntoarcerea sa din Bucureştĭ, unde urma a pleca ca să 'şĭ primească biletul de trecere în rezervă, şi drepturile de soldă şi hrană, căcĭ pe timpul cât a contat în acest regiment nu le primise.

Acest domn Pester, avênd interese familiare în Bucureştĭ, şi de teamă ca nu reîntorcêndu-se soldatul la Roman, în lipsa luĭ să creadă poate că a dispărut cu baniĭ, şi cum ştia că soldatul plecase la Bucureştĭ, ia baniĭ cu dênsul şi sosind în Bucureştĭ, întreabă de adresa D-luĭ Petrovicĭ, căcĭ ştia cum că acest soldat, are maĭ întêiŭ a se prezenta D-luĭ adjunct Petrovicĭ, spre aĭ cere restul drepturilor sale, şi la urmă va proceda pe calea reclamaţiuneĭ ca şi la Roman. Atuncĭ prin D. Pester, adjunctul Petrovicĭ, fiind pus în curent, aflând şi de la minister despre raportul D-luĭ general Cantilli, crede că alt drum de scăpare nu maĭ are. de cât a declara formal că, soldatul reclamă pe nedrept şi tot-d'o-dată cere darea în judecată, ca calomniator.

Se procedează la instrucţiunea acesteĭ afacerĭ şi instrucţiunea basează culpabilitatea soldatuluĭ pe următoarele considerente:

1) că este fericită instrucţiunea că a putut să afle de locuinţa unuĭ fost servitor al adjunctuluĭ Petrovicĭ, spre al chema ca martor, şi din care deposiţie se constată că, acest servitor, deşi în livretul sĕŭ nu era trecută solda ca dată, totuşĭ el a primit, şi ceva maĭ mult, că, D. Petrovicĭ era un stăpân galant, îĭ da adesea bacşişurĭ şi chiar la liberare 'ĭ-a dat peste drepturile sale o sumă de banĭ;

2) că două servitoare ale soreĭ D-luĭ major, atestă cum că ştie că, stăpâna lor 'ĭ-a dat soldatuluĭ Dascălu cât timp a servit la dumneaeĭ, câte 12 leĭ pe lună, maĭ

adaogând aceste servitoare că soldatul Dascălu în urma reclamaţieĭ către D. general Cantlili, le-a rugat ca orĭ când vor fi întrebate să spue că nu ştie dacă stăpâna lor a dat ceva acestuĭ soldat, şi că pentru aceasta le va recompensa cu câte 5 leĭ.

3) Acuzaţia se maĭ bazează pe o condică (notiţă) a soreĭ D-luĭ Maior, pe care a presentat-o instrucţiuneĭ şi din care zice acuzarea se constată că sora D-luĭ Maior a dat regulat câte 12 leĭ pe lună acestuĭ soldat.

Aceste 3 puncte de probă se aduce şi de către D. Comisar Regal în susţinerea acuzaţiĭ înaintea Consiliuluĭ de Răsboiŭ, compus din preşedinte: Colonel *Poenaru* membri D-niĭ Maiorĭ *Vidulescu* şi *Boteanu* precum şi D-niĭ Căpitanĭ *Nanŭ* şi *Ionescu*, la care apărarea represintată prin D. Advocat Dimitrie Manolescu, căpitan în retragere, a combătut cele treĭ punte de acuzare, prin următoarele considerente:

1-iŭ punct. Instrucţiunea degeaba se laudă cu fericita ocaziune că a putut să descopere locuinţa fostuluĭ servitor al D-luĭ Adjunct Petrovicĭ, anume *Bucur David Lazăr*, de oare ce, apărarea constată prin depoziţia D-luĭ Adjunct Petrovicĭ, făcută la Instrucţiune, Dosar fila 26 cum că însuşi Adjunctul Petrovicĭ a cerut instrucţiuniĭ a chema pe acesta ca martor, arĕtându-ĭ adresa şi cu bună dreptate apărarea a pus întrebarea acestuĭ martor: dacă înainte de a veni la instrucţiune, nu a avut o întâlnire cu Maiorul Petrovicĭ povăţuindu-l ca să spuie în sensul ce ia declarat.

O particularitate la acest martor este că el n'a fost cercetat de Judecătorul de Instrucţie, (Raportorul) după cum cere Legea, ci numaĭ de grefier, aceasta a declarat martorii chiar în şedinţă, în urma întrebăreĭ pusă de apărare.

Un alt martor, propus de apărare, care era soldat de escortă al soldatuluĭ *Dascălu Gh.* când l'a adus înaintea Raportoruluĭ, spre a rĕspunde la interogatoriu a arătat că fiind la uşă **a auzit palme şi pumnĭ ce o persoană din camerainstrucţiuneĭ trăgea acestuĭ soldat şi că eşind l'a vĕzut scuipând sânge, la întrebările ce i-a făcut de cele întâmplate i-a spus că D-l Căpitan l'a bătut să spuie aşa cum zice D-l Maior Petrovicĭ, care era şi dânsul faţă în momentul instrucţiuneĭ.** In această drivinţă, soldatul *Dascălu Gh.* a maĭ adăogat înaintea consiliuluĭ că, pe Adjunctu Petrovicĭ îl cestiona în limba franceză iar luĭ îĭ poruncea să spuie cu totul în altfel de cât îĭ arăta.

Halal de confrontare a te bate până a scuipa sânge ca să spue minciunĭ. Ce barbarie!

2-lea punct. Apărarea constată că declaraţia celor două servitoare ale soreĭ D-luĭ Adjunct Petrovicĭ cum că a vĕzut când sora D-luĭ Maior Petrovicĭ îĭ da regulat pe lună 12 leĭ, şi că soldatul Dascălul le-a rugat de a nega promiţându-le câte 5 leĭ, nu poate fi luat în serios din toate puntele de vedere:

a) In această declaraţie servitoarele spun că afacerea s'a petrecut la 11 Februarie, pe când soldatul în cestiune a plecat din Roman la 6 Februarie, zi din care nu s'a maĭ întors la Roman, căcĭ la 8 Februarie a fost arestat şi oprit la Reg. 6 Dorobanţĭ, în urma cerereĭ D-luĭ Adjunct Petrovicĭ.

b) Că această declaraţie a fost luată de D. Administrator Protopopescu şi de D. Căpitan Diamandescu, fără vr'o poruncă a vr'uneĭ autorităţĭ, ci după corespondenţa particulară urmată dintre aceste persoane şi D. Adjunct Petrovicĭ; şi ce e maĭ culminant în această procedare, este că aceste persoane aŭ satisfăcut în în totul pe camaradul lor Petrovicĭ, făcând această constatare acasă la sora D-luĭ Petrovicĭ cu ocazia uneĭ vizite după cum chiar constată depoziţia Căpitanuluĭ Diamandescu fila 48 din dosar, constată apărarea până la evidenţă că această constatare este o declaraţie de complezenţă. Dar ca să dovedească apărarea că pe această declaraţie dată de servitoarele soreĭ D-luĭ Maior nu se poate pune bază, maĭ întâiŭ că nu are puterea legală, fiind luată de persoane ne autorizate, că într'un mod de complezenţă cu ocazia uneĭ *vizite*, citează depoziţiile tot ale acestor persoane luate prin comisie rugatorie, sub prestare de jurământ, unde afacerea se schimbă şi acele femeĭ tac, relativ la cele spuse contra soldatuluĭ; pentru propunerea de a spune că nu i s'a dat leafa promiţându-le câte 5 leĭ. Asemenea declară Căpitanul Diamandescu că declaraţia e luată la vizita ce făcea soreĭ D-luĭ Maior.

Tot în această afacere, apărarea maĭ constată cu depoziţiunea uneĭ servitoare fil. 53 din dosar, că, nu'şĭ avea loc propunerea ce pretinde această servitoare, că ia făcut'o soldatul de a spune, când va fi întrebată, că pe tot timpul cât acest soldat a fost în serviciu soreĭ D-luĭ Major, nu a primit nicĭ un ban din soldă, de oare-ce, după cum însăşĭ această servitoare dectară, la această depoziţie fil 53 sub-prestare de jurământ că, nu este în serviciu soreĭ D-luĭ Major de cât de aproape 2 lunĭ; acestă declaraţie o face la 26 Februarie, decĭ cu Dascălu nu a servit la aceiaşĭ stăpână de cât o lună, Cum dar erea să ateste pentru trecut?

3-lea punct. Apărarea dovedeşte că concondica ce comisarul regal presintă consiliuluĭ să constate cum că sora D-luĭ Maior ţinea socotelile în regulă de plăţile ce făcea servitorilor, este departe de a aduce vr'o acuzaţie ci din contra a dovedi inocenţa soldatuluĭ; căcĭ numaĭ din citirea celor ce sunt scrise pe această condică d'asupra pagineĭ unde se pretinde a fi fost ţinut comptul soldatuluĭ pentru plata lefeĭ, se poate vedea de orĭ şi cine că însemnările pe această condică nu au a avut loc de cât după intentarea acestuĭ proces.

Să trecem esact cele ce coprind această condică la începutul fie-căruĭ paginĭ în josul căreia urmează însemnarea de banĭ daţĭ:

La pagină No. 1 atestată de Raportor.

— *Gheorghe Dascălu Manole*, soldat a intrat în serviciu la mine ca vizitiŭ la 10 Ianuarie 1889 cu solda luĭ de soldat, *fiind-că el erea* ordonanţă la fratele-meŭ *îmĭ da* baniĭ solda luĭ de 15 fr. cu mâncarea din aceştĭ 15 fr. *el însă primea* de la mine lunar 12 fr. şi mâncarea contată de mine 10 fr. pe lună *a primiţ* cum urmează.

La pagina No. 2 atestată de Raportor.

— Gheorghe Dascălu, soldat reintrat în serviciu la mine la 1 Iunie 1890 cu solda luĭ de soldat de 15 fr. şi mâncare tot în aceştĭ banĭ; *el însă primea de la mine* 12 fr. banĭ şi mâncarea contată de mine 15 fr., *eŭ primeam această soldă a luĭ de la fratele meŭ.* A primit cum urmează.

Apărarea face analiza inscripţiunilor de maĭ sus şi la pagina No. I se opreşte la cuvêntul *fiind-că el erea, îmĭ da, el însă primia* cuvinte care nu 'şĭ pot avea loc de cât după ce faptul s'a împlinit. Prin urmare cu bun rezon deduce apărarea că, inscripţiunea a fost făcută ca să justifice darea lefeĭ acestuĭ soldat, dar cum aproape în genere femeia nu e capabilă de a lua toate precauţiunile, s'a prins singură în cursă dovedind că această inscripţiune a fost făcută crezênd că poate justifica pe fratele sĕŭ.

La pagina 2 apărarea analizează în acelaşĭ sens cuvintele *primia de la mine, eŭ primiam această soldă a luĭ de la fratele meŭ*: Din care cuvinte se poate iarăşĭ constata că se vorbeşte de un fapt trecut, decĭ, scris la urmă, iar nu după cum pretinde D. Comisar-Regal că această inscripţiune este făcută la prima zi a venireĭ soldatuluĭ în chestie, ca servitor la sora D-luĭ Maior.

Apărarea maĭ adaogă în susţinerea causeĭ că, a cerut formal D-luĭ Comisar-Regal, a se aduce memoriu (foaia personală) a D-luĭ Adjunct Petrovicĭ spre a pune pe Consiliŭ *în cunoştinţă de cauză* cum că notele acestuĭ ofiţer, relativ la daraverĭ băneştĭ, sunt foarte de regretat şi că D. Comisar-Regal a refuzat, dar apărarea cu toate acestea îşĭ sprijină arătările sale prin citirea Raportuluĭ D-luĭ General Cantilli către Ministru de Resbel, şi care Raport se afla anecsat la dosar, unde se confirmă arătările apărăreĭ.

In acest sens, şi după cum am arĕtat maĭ sus, a avut loc desbaterea acestuĭ proces. De regretat însă a fost că, Preşedintele consiliuluĭ, a refuzat apărăreĭ d'a pune cestiunĭ martoruluĭ principal adjunctuluĭ Petrovicĭ, călcând ast-fel dispoziţiunile precise ale art. 334 alin. III din procedura penală; precum şi de asemenea, fără a asculta un cuvînt al apărăreĭ, se recomandă d'a fi scurt în pledoarie, d'a nu maĭ citi acte din *Dosar*, ci numaĭ d'a le menţiona verbal, c'un cuvînt a restrîns dreptul sfînt şi larg al apărăreĭ.

In baza putereĭ discreţionare de-a conduce desbaterile, înţelegem această putere discreţionară acolo unde Preşedintele nu are articole precise de *lege*, dar a nu da voie ca apărarea să puie cestiunĭ martorilor, a spune de la început: fiĭ scurt şi nu citi acte, este a nu maĭ aştepta rezultatul, cunoscĕndu-l de maĭ înainte, după cum chiar s'a întîmplat cu acest nenorocit soldat care, după ce a servit treĭ anĭ, după ce este arestat în preven ţiune de 5 lunĭ, pe când contigentul luĭ de 5 lunĭ se află acasă, după ce nu i se maĭ dă nicĭ un ban din dreptul sĕŭ, pe tot timpul cât a servit, după ce a fost bătut chiar la judecată, apoĭ la urma urmeĭ l'a şi condamnat la o lună închisoare şi toate aceste injustiţiĭ revoltătoare numaĭ pentru a salva poziţiunea maioruluĭ, compromisă în deajuns.

Iată justiţia militară în ţara românească!

Rep.

OFIŢERĬ NOUĬ

Iată eleviĭ din şcoala de ofiţerĭ carĭ aŭ fost înaintaţĭ la gradul de sub-locotenenţĭ, pe ziua de 1 Iulie.

In arma geniuluĭ

D-niĭ: Simionescu D., Negru C., Neda Mihail, Gregorie Anghel, Băncilă I., Mihăilescu E., Cihosbi E.. Zottu Victor.

In flotilă

Ionescu Carol, Săvescu P., Focşa C., Negru E., Toescu B., Pantazi B., Lupaşcu D., Botan D.

In artilerie

D-niĭ Rudeanu V., Chiriţescu G., Macarovicĭ B., Grigorescu A., Vlădescu I., Constantinescu M., Condeescu N. Bejulescu I., Butunoiu A., Costescu C., Iacobescu C., Olteanu Marcel, Magheru Mircea, Bujoreanu N., Magalea P., Mântulescu E., Mărgăritescu I., Mustacoff N.

In cavalerie

D-niĭ Ştefănescu C., Florescu I., Niculcea C., Olteanu C., Angheleanu Sc., Marcovicĭ Andronic, Rusu C., Bălăşescu I., Chiriac S., Negri C., Cotescu Gh., Coculescu T., Ghiţescu F., Benia A., Vasiliu G., Chebac N., Voiculescu Gr., Grigoriu A., Poenăreanu G.

In infanterie

D-niĭ Ghinescu I., Mărgineanu Al., Catanescu L., Poetas S., Voiculescu C., Curpeneanu Gr., Calmuschi Gr., I. Constantiniu, Dumbravă V., Calcantraur G., Caracaş Lascar, Caloianu D., Săveanu N., Dumitrescu V., Ianovicĭ V., Roiu Corneliu, Isvoranu D., Rola D., Ignat Em., Rusu N., Gheorghiu Al., Zorila D. Şoimescu St., Petrescu Z., Şoimescu St., Petrescu Z., Cenescu I., Meleca G., Dumitriu I.

INFORMAŢIUNĬ

Foiţa

MORŢIĬ ŞI VII

fiind aproape de sfîrşit, vestim pe cititorii noştri că le vom procura o deosebită surpriză, zilele acestea, când vom începe publicarea uneĭ prea frumoase nuvele de **Arsène Houssaye:**

LĂCRIMILE JEANEĬ

—✠—

D. I. Văcărescu, ministrul nostru plenipotenţiar la Roma, a sosit erĭ dimineaţă *singur* din Sinaia, şi tot erĭ cu trenul de 6 ore şi 40 min, seara a plecat la moşia sa Văcăreştĭ, din judeţul Dâmboviţa.

—✠—

Ierĭ s'a judecat de Curtea cu juraţi din Călăraşi un proces de presă intentat de D. Petrescu, directorul Prefectureĭ locale în contra D-luĭ Poteceanu, comerciant. pentru că acest din urmă l'a denunţat prin coloanele ziaruluĭ nostru c'ar fi traficând cu slujba sa.

Justiţia poporuluĭ a achitat pe D. Poteceanu.

In numĕrul de mâine vom da toate detaliele acestuĭ nostim proces. Până atuncĭ întrebăm pe D. Ministru de Interne maĭ păstrează pe D. Petrescu în funcţie?

—✠—

Azĭ dimineaţă pe la orele 5 sergenţiĭ de oraş No. 504 şi 508 aŭ prins în poarta grădineĭ Cismigiuluĭ pe un lucrător de la Arsenal pe care l'aŭ bătut până ce a căzut jos, şi în urmă îĭ trăgeau cu picioarele.

Intervenind un funcţionar al redacţieĭ ziaruluĭ *Universul*, care trecea p'acolo, sergenţiĭ l'aŭ luat cu eĭ înpreună cu lucrătorul şi l'aŭ dus la secţia 11.

Aci sub-comisarul de serviciŭ, sculându-se somnoros a 'nceput să bată pe nenorocitul lucrător pân'la umplut de sînge. Iar pe funcţionarul de la *Universul* l'a dat de spate afară.

Sunt o mulţime de martorĭ pe care la cererea D-luĭ colonel Rasti 'i punem la dispoziţie, dacă D-sa se va hotărî ca să cerceteze cazul.

—✠—

Consiliul de rĕzboiŭ al Corpuluĭ al II-lea de armată, a judecat ierĭ procesul sub-locot. Georgescu, acuzat de furt cu spargere.

Sub-locotenentul Georgescu a fost condamnat la 4 anĭ închisoare şi pierderea drepturilor sale militare.

* * *

Astă-zĭ se va judeca procesul Căpitanuluĭ Elefterescu, din infanterie, acuzat de insubordinanţă.

—✠—

Ierĭ aŭ luat foc casele D-luĭ Costache Duţulescu din şoseaua Pantelimonul Nr. 42, arzând treĭ camere şi un grajd, carĭ cu tot ajutorul dat de pompierĭ n'aŭ putut fi scăpate.

Cauza foculuĭ nu se ştie.

—✠—

Primim o plângere din partea maĭ multor locuitorĭ, că Strada Spătarul este infectată de murdărie şi Primăria Capitaleĭ habar nu are să se îngrijască de sănătatea contribuabililor.

—✠—

Din două sute şapte-zecĭ de candidaţĭ carĭ s'aŭ prezintat la bacalaureat, aŭ căzut la examenul înscris 41, între carĭ se află şi o D-şoară, din patru-zecĭ şi două câte s'aŭ înscris.

—✠—

Din cauză că motoriĭ electrici nu sunt gata, instalaţia tranvayuluĭ electric care va lega Cotroceniĭ cu oborul, se va face în primă-vara viitoare.

—✠—

Aseară pe la orele 7 şi jumătate un ungurean anume Ianoşĭ scăpînd un ciocan în puţul din strada Colţeĭ No. 32, s'a scoborît să'l scoaţă dar a rĕmas asficsiat viindu-ĭ în ajutor maĭ multă lume el a fost scos leşinat şi dus la spitalul Colţea.

După îngrijirile date de medicĭ, el se află acum maĭ bine.

—✠—

Direcţiunea Revisteĭ *Economia agricolă* a luat hotărîrea de a oferi — din când în când — premiĭ pentru cele maĭ bune lucrărĭ de domeniul ştiinţeĭ agricole, *dar cu aplicaţiune directă la agricultura română.*

Pentru început se oferă un premiŭ de 100 leĭ pentru cea maĭ bună lucrare asupra

Cestiuneĭ Seminţelor

din punctul de vedere agricol,

Lucrarea va trebui să arate în termenĭ *amănunţiţi*, dar cât se poate de *precişi* şi *popularĭ*, *importanţa cestiuneĭ* în general, *calitatea seminţelor* noastre după cercetările ştiinţifice de până acum şi *îmbunătăţirea lor* prin deosebite metode, insistându-se asupra metodeĭ celeĭ maĭ potrivite pentru ţara noastră şi remânêne bine-înţeles ca lucrarea să se poată estinde şi asupra altor puncte, cu condiţiune însă să nu treacă peste 1 şi jum. coale şi să nu fie maĭ mică de 1 coală, octav mic.

Lucrările destinate pentru concurs se vor trimite Redacţiuneĭ acesteĭ revište, Palatul Nifon, Strada Doamneĭ No. 7, până la 10 Iulie a. c. incl. şi anume însoţite de un Motto sub un plic, pe care se va scrie: *pentru concurs* şi în care se va afla şi un plic mic conţinênd numele autoruluĭ şi Motto ales.

Lucrările prezentate se vor cerceta de juriul ce a întocmit redacţiunea şi numele autoruluĭ se va publica în numĕrul de la 15 Iulie a. c., când se va începe şi publicarea lucrăreĭ premiate. Totuşĭ redacţiunea îşĭ rezervă dreptul de a publica şi lucrările nepremiate precum şi numele autorilor lor, dacă aceştia nu se opun.

—✠—

Printre cele maĭ frumoase coroane trimise la Iaşĭ s'aŭ remarcat următoarele: a comunelor Bucureştĭ, Bacăŭ, Brăila, a clubuluĭ liberal din Iaşĭ şi a familieĭ Jean Gh. Leca eşite din magazinul D-luĭ S. Fain din Bucureştĭ.

—✠—

Ce are de gând D. Ghedem Teodorescu să facă pentru absolventele şcoaleĭ speciale de pedagogie din Germania? Patru bursiere şi anume: D-şoarele Beatrice Vicol, Angelina Mitichevicĭ, Virginia Ionescu, Lucia Pascal aŭ fost trimise de D. Sturza pe când ere ministru în 1887. In toamna anuluĭ 1890 s'aŭ reîntors după treĭ anĭ de studiĭ. A trecut un an şcolar fără să fie numite ca profesoare.

Trebuie să ştie D-l Ghedem că nu are voie să se joace cu drepturile ce le-aŭ căpătat aceste tinere prin studiile făcute.

Statul a cheltuit pentru educaţia lor şi de la început le-a pus ca obligaţie să servească şase anĭ ca profesoare. Orĭ când dar aceste Domnişoare pot cere D-luĭ Ministru să le deslege de obligaţiunile ce şi-aŭ luat, când li s'aŭ dat bursele şi să concureze la catedrele libere de la externate şi şcolĭ centrale.

Maĭ mult interes pentru instrucţie D-le Ministru!

—✠—

Administraţia ziaruluĭ „Adevĕrul" pentru a putea reduce cu 25 la sută preţul publicaţiunilor, a renunţat cu desăvîrşire la serviciul Agenţia Havas precum şi celor-l'alţi agenţi de publicitate şi anunţă pe numeroşiĭ sĕĭ cititori şi'n special pe D-niĭ comercianţi şi industriaşi, că în viitor anunţurile, inserţiile şi reclamele se primesc numaĭ la Administraţie, Bulevardul Elisabeta Nr. 111.

—✠—

PIERRE ZACCONE

POST RESTANT

Iarna anuluĭ 1847 fu una din cele maĭ aspre. Vêntul sufla neîncetat cu putere maĭ ales pe la colţurile uliţelor; acoperişurile caselor eraŭ maĭ tot deauna acoperite de zăpadă, şi aproape toate apele eraŭ îngheţate.

Intr'o zi de Ianuarie, către prînz, Robertin un vechiŭ funcţionar al poşteĭ restanţe se aşezase la ghişeul alfabetic, scrisorile ce el trebuia să le distribue când auzi pe cineva scormonind în sala de aşteptare a publiculuĭ.

Robertin deschise repede ghişeul, şi îndată apăru înaintea luĭ un cap lung ţuguiat, luminat cu doĭ ochĭ albaştrĭ, şi acoperit cu pĕr galben.

Pe când Robertin examina pe acest personagiŭ unic în felul săŭ, acesta se intoarse şi'şĭ presentă corpul luĭ trunchiat, cu şoldurile eşite şi într'un mod foarte ciudat îmbrăcat.

El purta o haină lungă de mătase aproape destrămată de tot, şi un pantalon cenuşiŭ deschis, foarte murdar şi plin de noroĭ, în picioare avea o pereche de cisme lungĭ şi groase, albe, nefiind şterse de multe sĕptămânĭ; în fine sub braţul săŭ stângĭ avea o trompetă veche şi ruginită.

Robertin îl întrebă:

— Ce voeştĭ?

— Iartă-mĕ, meinherr, rĕspunse omul cu trompeta, cu un accent curat alsacian, Zimermann şi aş vrea să ştiŭ.....

— Aşteptĭ vreo scrisoare?

— Da, meinherr.

— Din ce ţară?

— Din Schwalbach.

Robertin căută printre scrisori, şi scoase una mare şi grea, a căreĭ adresă, de o scriere variată se citea astfel:

Domnieĭ Sale

Domnuluĭ

ZIMMERMANN

artist muzicant din comuna de Bischiwller
din cantonul de Schwalbach

în acest moment

Poste Restant. *în Paris.*

In totul 7 rêndurĭ, din care cele două din urmă eraŭ scris de mâinĭ încă neinstruite. Pe plic poşta aplicase o ştampilă cu cifra 12, ceea ce însemna că scrisoarea era nefrancată şi nu se putea libera destinatoruluĭ de cât contra uneĭ taxe de 1 leŭ şi 20 centime.

Robertin întinse scrisoarea luĭ Zimermann care se apucă să citească adresa cu atenţiune. Această dură, fără a exagera două minute, după care o înapoia amploiatuluĭ.

— Aceasta nu e pentru d-ta întrebă acesta mirat.

— Nu, Meinherr.

— Dar nu e micĭ una cu adresa D-tale.

— Eĭ bine voĭ maĭ reveni respunse muzicantul ambulant, şi salutând plecă.

Când Robertin îl revĕzu peste 15 zile el aproape îl uitase.

In acest interval sosisĕ o altă scrisoare. Fără voie la auzul numeluĭ de Zimermann el o luă şi o întinse omuluĭ cu trompetă. Era aceiaşĭ hârtie, tot aşa de ordinară şi grea, subscrierea era aceeaşĭ ca şi cea laltă cu aceiaşĭ variaţiune de scrieri pe adresă.

Ca şi la cea dintâiŭ Zimermann se apucă să studieze adresa cu deamănuntul şi apoi o înapoi luĭ Robertin, spunând că nu e pentru el, şi plecă.

Trecură alte două sĕptămânĭ fără să maĭ vie; dar în asest interval Robertin avuse timp să cugete.

Robertin nu era om rĕŭ, dar nu-ĭ plăcea să fie batjocura altuia.

Aşa dar el avea oare care bănuelĭ asupra omuluĭ cu trompetă, şi se decise ca la prima ocasiune să-l întrebe.

Se întâmplă tocmaĭ într'o duminică, pe la 8 ore dimineaţă.

Când Zimermann se presentă nu era încă nimenĭ nicĭ în biuroŭ nicĭ în sala de aşteptare. Ca de obiceĭ el bătu încet în zid, şi după câteva minute de aşteptare îşĭ îndreptă privirile spre ghişeŭ.

Robertin îl aşteptă.

— Cine e acolo? întrebă el.

Faţa omuluĭ cu trompet se lumină de un surîs trist.

— Eŭ sunt! Sciţĭ... Meinherr.... respunse el, vin să vĕd....

— Nu e nimic pentru D-ta.

— Nimic?.... mĕ scuzaţĭ... poate nu mĕ recunoaşteţĭ..... eŭ sunt Zimermann.

— Eĭ! o sciu bine.

— Dar nu e posibil să....

— E întradevĕr o scrisoare din Schwalbach, zise Robertin, dar de oare ce aĭ refuzat cele l'alte, carĭ purtaŭ aceeaşĭ adresă cred că e de prisos de aţĭ maĭ arăta şi pe aceasta.

Zimermann la acest rĕspuns se întristă tare, şi două lacrimĭ se strecurară din ochiĭ săĭ albaştrĭ.

Robertin începuse să aibă milă de el dar îşĭ reluă sângele săŭ rece.

— Aşa dar nu voiţĭ să-mĭ arătaţĭ scrisoarea, zise Zimermann cu o voce lamentabilă.

— Pentru ce?

— Nu voesc decât s'o privesc.

— Numaĭ pentru atât! n'am timp de pierdut.... veĭ trece altă dată...

Şi Robertin închise ghişeul când de odată se opri înmărmurit.

Din fundul săleĭ de aşteptare a pu-

bliculuĭ se auzi nişte vaete; nenorocitul cu trompeta îşĭ luase capul între mâinĭ, şi ascuns într'un colţ plângea cu lacrimĭ ferbinţĭ.

— Eĭ! ce aĭ? vorbesce — ce însemnează aceasta îl întrebă Robertin.

Zimermann râdică capul, şi cu faţa luĭ udată de lacrimĭ el se sili să surîdă.

— Scuzaţi-mĕ! meinherr, gângăni el. Nu maĭ pot să sufer.... Voesc maĭ bine să vĕ spun tot!

Eŭ sunt din Schwalbach... trebuia să plec din săracul meŭ orăşel, căcĭ am fi murit de foame, scumpa mea Gretchen şi eŭ. Nu ştiţĭ; Gretchen este o bună şi silitoare fată de acolo, când am luat'o de soţie ea avea 17 anĭ; iar eŭ 22 de atuncĭ sunt 9 anĭ.

Un timp destul de lung am fost foarte fericiţĭ.... nu eram bogat, dar eŭ cânt foarte bine cu trompeta; mĕ lua la toate nunţile, la toate serbările, aveam tot deauna cele necesare, şi mica mea familie se augmenta în fie care an, când cu un băiat când cu o fată. Ah! dacă le aţĭ vedea! frumoşĭ îngeraşĭ maĭ ales fetele! Gretchen, ea iubeşte maĭ mult băeţiĭ. In fiine această fericire nu dură mult! Avem îndată a nutri 9 gurĭ şi ceea cea câştigam nu era destul... cred că nu trebue să vă o spun: Gretchen de supărare nu maĭ voia să mănânce; eŭ vĕzênd aceasta petreceam nopţile plângând, şi într'o zi m'am decis să plec. Dar a veni la Paris nu era nimic, cel maĭ dificil îmĭ părea de a părăsi Schwalbach! Cred că înţelegeţĭ, îmĭ era greŭ gêndindu-mĕ că nu voiŭ maĭ vedea pe scumpa mea Gretchen, şi nu voĭ maĭ îmbrăţişa frumoşiĭ copiĭ ce ea mi-a dat..! şi afară de asta odată separat de eĭ, cum voĭ putea şti nuvelele lor? ocasiunile sunt aşa de rare şi porto scrisorilor aşa de scumpe! atuncĭ ne am aranjat într'un mod. Aţĭ vĕzut subscrierea scrisorilor, şi cred că aţĭ observat că pe adresă sunt 7 rînduri, fiecare rînd scris de altă mână, toată familia a contribuit la scrierea adreseĭ; fie care a scris acolo, de la cel mare până la ceĭ micĭ. Astfel, îmĭ ajunge să citesc adresa, şi să ştiu prin aceasta că toată familia mea e bine şi că se gîndeşte la mine. Cât despre conţinutul scrisorilor, trebue oare să le maĭ citesc? El de sigur conţine inima scumpeĭ mele Gretchen. Iată tot: şi acum mĕ veţĭ erta, meinherr, şi cred că nu veţĭ voi a dispera pe un părinte sărac, care nu iubesce pe altcineva în lume de cât pe scumpa sa Gretchen cu copiĭ săĭ.

Robertin auzind aceste, se grăbi a deschide luĭ Zimerman scrisorile şi îl lăsă să le citească fără a pretinde portul lor, şi în tot timpul ierneĭ anuluĭ 1847 omul cu trompetă, putu fără nicĭ o plată să afle nuvelele numeroaseĭ sale familiĭ.

Armand.

Impărţirea premiilor la Conservatorul de Muzică şi Declamaţie din Iaşĭ

In 1885

Sala teatruluĭ naţional era literalmente plină în ziua de 28 Iunie, de şi afară domnea o căldură tropicală care de sigur a împiedicat pe mulţĭ a veni să asiste la frumoasa serbare ce se dedea. Era producţiunea şi împărţirea premiilor la eleviĭ şi elevele Conservatoruluĭ de muzică şi declamaţie din Iaşĭ.

Solemnitatea se începu cu un *Imn*, cântat de eleviĭ Conservatoruluĭ, împreună cu corurile întrunite a Mitropolieĭ şi a Sfîntuluĭ Spiridon; urmă uvertura din *Don Juan*, cântată de orchestră, diferite solurĭ de canto, piano, violină, apoĭ ansamblurĭ, între care o melodie de Beriot, executată cu un ansamblu admirabil de 8 violine, concertul în *la* minor, de Hummel pentru piano cu acompaniament de orchestră, sextetul din *Lucia*, solo, cor şi orchestră; în fine maĭ multe fragmente declamate de eleviĭ şi elevele claseĭ de declamaţie complectaŭ frumoasa producţiune.

In urma uneĭ dărĭ de seamă despre mersul şcoaleĭ, eleviĭ şi elevele premiaţĭ îşĭ primeaŭ resplata în mijlocul aplauzelor prelungite ale publiculuĭ entusiasmat.

In 1891

Mica sală a Conservatoruluĭ, abia mobilată de câte-va scaune ocupate de câte va eleve premiate, şi de un piano mut, prezenta un aspect cu totul jalnic în ziua de 29 Iunie. In afară de elevele deja citate, tot publicul asistent să mărginea în câţĭ-va elevĭ ce în picioare ocupaŭ fundul săleĭ şi 4 saŭ 5 persoane ce se interesau de muzică şi de mersul şcoaleĭ. După o lungă aşteptare în speranţa că ghiaţa ce înconjură această şcoală desmoştenită de toţĭ să va topi, aşteptare zădarnică, mica scenă se populă de o dată de 5 profesorĭ (din 11 carĭ compun corpul profesoral al şcoaleĭ). D. Director *ad hoc* începu prin a arăta mersul strălucit al şcoaleĭ cu toate acuzaţiunile nefundate a unora; arată că pe cât timp în Iaşĭ nu avem un teatru şi o orchestră, eleviĭ şi elevele ce-şĭ trec timpul în clasele Conservatoruluĭ nu aŭ unde să producă şi prin urmare... nimic de făcut până nu vom avea în Iaşĭ o orchestră şi un teatru, dar să sperăm că în curênd vom avea un teatru şi o orchestră în Iaşĭ.

După această eleviĭ şi elevele premiaţĭ îşĭ primeaŭ recompensa în tăcerea mormêntală în care s'a început şi s'a continuat această solemnitate, împărţirea premiilor la eleviĭ şi elevele Conservatoruluĭ de Muzică şi Declamaţie.

Titus Cerne.

Iaşi 1891 Iunie 30.

SOCIALIŞTIĬ NORVEGIENĬ

CHRISTIANIA, 2 Iulie.—O întrunire a delegaţilor lucrătorilor din Dramen, representând 20.000 de lucrătorĭ, a respins moţiunea în sensul socialiştilor şi a adoptat o propunere, care cere Statuluĭ să cumpere pămênturĭ pentru a le distribui lucrătorilor companieĭ şi de a stabilĭ case de avansurĭ pentru a procura lucrătorilor mijloace de a esploata aceste pămênturĭ.

Ştirĭ telegrafice

PARIS, 2 Iulie. — Societăţile Alsacia-Lorena aŭ defilat înaintea StatueĭStrasburg de pe piaţa Concordieĭ; nicĭ-un discurs. nicĭ-un incident.

BUDAPESTA, 2 Iulie. — Camera a decis prin apel nominal cu 188 voturĭ, contra 88, de a începe imediat discuţia articolelor asupra reformeĭ administrative.

VIENA, 2 Iulie.—Prinţul Ferdinand al Bulgarieĭ a plecat asta-seară la Gastein.

ZURICH, 2 Iulie. — Procesul revolteĭ din Tessin s'a judecat, toţĭ acuzaţiĭ aŭ fost achitaţĭ în mijlocul unuĭ mare entuziasm popular. Mâine se va judeca procesul Castioni.

INMORMÂNTAREA
luĭ
M. Kogălniceanu

(Corespondenţă particulară a **Adevĕruluĭ**)

Domnule Director,

Aţĭ bine-voit a mĕ însărcina să reprezint preţiosul D-v. ziar la înmormântarea luĭ Mihail Kogălniceanu. Am primit cu plăcere această onorătoare însărcinare— şi mĕ grăbesc a vĕ comunica oare-care amănunte spre complectarea telegrameĭ ce v'am adresat în privinţa tristeĭ ceremoniĭ.

In Iaşĭ

Publicul ieşan a fost câte-va zile foarte impacient, neştiind exact ziua şi ora când va sosi corpul mareluĭ defunct. Toate versiunile eraŭ neîntemeiate. Nicĭ autorităţile, nicĭ familia chiar, nu ştiaŭ nimic.

Se credea la început că corpul va sosi la 29 Iunie. Din această cauză s'a amânat pe a doua zi solemnitatea distribuireĭ premielor. Programul oficial era greşit. Corpul luĭ Kogălniceanu n'a sosit de cât aseară, Lunĭ 1 Iulie, la orele 5 după amiază.

Cauza întârziereĭ

Intârzierea provine de acolo că nimenĭ, afară de un parizian, L. Roland, nu întovărăşea corpul, — şi D. Roland din motive necunoscute încă a întârziat la Viena o zi şi jumĕtate.

Vinerĭ seara D. Carol Ain fost comisar la Iaşĭ şi unul dintre partizaniĭ luĭ Kogălniceanu a plecat întru întîmpinarea corpuluĭ sĕŭ.

D. Roland, după o zi şi jumătate de şedere la Viena, a continuat calea spre Iaşĭ şi D. Ain l'a întîmpinat la Lemberd, Duminică.

La Suceava

A doua zi, Lunĭ, la orele 9 a. m. corpul ilustruluĭ defunct se afla la Suceava. Doĭ preoţĭ din vechea Capitală a Moldoveĭ aŭ oficiat la gară un serviciŭ divin, pentru odihna sufletuluĭ mareluĭ mort.

La 11 a. m. m. corpul a fost trecut în ţară prin vama Iţcanĭ-Burdujenĭ.

* * *

Despre cele ce saŭ petrecut de la frontiera până la Iaşĭ, vam telegrafiat, prin urmare şi ce maĭ departe.

* * *

La Mitropolie

Interiorul Mitropolieĭ e aproape în întregime cernit. De-a lungul înalţilor pilastri atârnă draperiĭ negre, şi sus, de jur înprejur, sunt înşirate coroanele, în număr foarte mare.

In mijlocul bisericeĭ, pe un catafalc acoperit de coroane, e aşezat corpul luĭ Kogălniceanu. In partea de apus a catafalculuĭ e coroana guvernuluĭ cu inscripţia „luĭ Mihail Kogălniceanu".

Astă-zĭ, Marţĭ la 4 ore p. m., studenţiĭ universitarĭ aŭ făcut o procesiune la Mitropolie. D. D. A. Teodoru a rostit un frumos discurs, arătând cum unul câte unul se prăbuşesc stîlpiĭ ţăreĭ, aparţinênd generaţieĭ trecute, cum odată cu eĭ se în groapă o lume de simţiminte, un ideal, o comoară de experienţă, — şi cum sarcina generaţiunilor noĭ şi responsabilitatea lor faţă cu ţara se îngreuie din ce în ce.

Coroanele

Iată coroanele depuse până în acest moment:
Societatea medicilor şi naturaliştilor din Iaşĭ;
Les etudiants roumains de Paris, cu inscripţiunea „*Au grand patriot M. Kogalniceano*";
Marie, Leon, Pulcherie — *à leur frère regretté*;
Consiliul judeţuluĭ Roman;
Comuna Drăncenĭ;
Familia Stolojan, regrete eterne;
Ţeraniĭ comuneĭ Litenĭ, judeţul Suceava;
Liberaliĭ-naţionalĭ din Iaşĭ;
Judeţul Covurluiŭ, — mareluĭ patriot M. Kogălniceanu;
Clubul Tinerimeĭ, — luĭ Mihail Kogălniceanu;
Guvernul;
Creditul urban Iaşĭ;
Camera de comerţ din Botoşanĭ, — Regeneratoruluĭ Românieĭ desrobite;
Liceul din Iaşĭ, — Primuluĭ profesor de istoria Patrieĭ;
Municipiul Iaşĭ, — luĭ Mihail Kogălniceanu;
A notre grand-père adoré. — Lucie, Emil, Casimir, Gregoire Kogalniceano;
Consiliul judeţuluĭ Fălciŭ;
Studenţiĭ Universităţeĭ din Bucureştĭ;
Corpul telegrafo-postal;
Comuna Botoşanĭ;
Seminarul Veniamin;
Curtea de Apel Iaşĭ;
Comuna Tĕrgul-Frumos;
Israeliţiĭ din Botoşanĭ;
Tipografiĭ, Librariĭ şi publiciştiĭ din Iaşĭ, — Mareluĭ om, recunoştinţă;
Corpul didactic din Botoşanĭ;
Corpul didactic din Focşanĭ;
Comuna Bacăŭ;
Societatea Preseĭ;
Gheorghe Hermeziu;
Liberaliĭ din Botoşanĭ;
Şcoala fiilor de militarĭ;
Comuna Iaşĭ, — spre eternă memorie;
Clubul liberal Bacăŭ;
Dacia-România, societate de asigurare;
Consiliul general al judeţuluĭ Suceava;
Familia Jean-George Lecca;
Societatea academică «Junimea» din Cernăuţĭ;
Consiliul general Bacăŭ;
Comuna Galaţĭ;
Corpul medical Botoşanĭ;
Familia Gregorie Giani;
Funcţionariĭ comercialĭ Iaşĭ;
Cetăţeniĭ armenĭ Botoşanĭ;
Clubul din Botoşanĭ;
Societatea dramatică din Iaşĭ;
Academia română;
Adunarea Deputaţilor;
Senatul Românieĭ;
Catinca (Kogălniceanu);
Universitatea din Iaşĭ;
Iubituluĭ nostru părinte Constantin, Ioan, Vasile;
Comunitatea armeană Iaşĭ;
Funcţionariĭ comunalĭ Iaşĭ;
Prefectul judeţuluĭ Iaşĭ;
Regele;
Curtea de apel Iaşĭ;
Tribunalul Iaşĭ;
Parchetul Curţeĭ Iaşĭ;
Comunitatea izraelită Iaşĭ;
Comunitatea izraelită Moineştĭ;
Comunitatea izraelită Vasluiŭ;
Comunitatea izraelită Bacăŭ;
Comunitatea izraelită Dorohoiŭ;
Comunitatea izraelită Galaţĭ, — etc. etc. etc.
Numĕrul coroanelor trece peste o sută.

Ultime Informatiĭ

Extragem dintr'o corespondenţă din Sinaia a ziaruluĭ *Voinţa Naţională* urmĕtoarele rândurĭ:

Aci se vorbeşte despre o depeşe a principeluĭ Leopold de Hohenzollern, prin care cere, în mod formal, depărtarea imediată a D-reĭ Văcărescu.

Cu ce drept să ameştecă Prinţul Leopold Hohenzollern în afacerile Curţeĭ regale română?

Dacă cererea frateluĭ maĭ mare a luĭ Carol I să va adeveri, ea constitue cea maĭ revoltătoare obrăznicie.

—⁜—

D. Vernescu, ministrul de finanţe, în urma protestuluĭ telegrafic al comercianţilor gălăţenĭ în contra vameşuluĭ de acolo, a trimis pe directorul vămilor în anchetă.

Acesta s'a întors deja şi raportul sĕŭ, după cât ştim, este favorabil comercianţilor.

Sperăm că D. Vernescu le va face dreptate.

—⁜—

D-l Procuror Mavrus, a fost numit judecător de şedinţă la Secţia I-iŭ a tribunaluluĭ de Ilfov în postul creat din noŭ prin buget.

* * *

In locul D-luĭ Mavrus s'a numit D-l Const. Lahovary, fost supleant.

* * *

D-l Vlasto a fost numit supleant al tribunaluluĭ de Ilfov secţia II-a în locul D-luĭ Lahovary.

—⁜—

In Regimentul 8 de linie a început a se ivi bolnavĭ de conjunctivită.

Infirmeria centrală de ochĭ primeşte zilnic noĭ bolnavĭ din diferite corpurĭ,

Este de observat în această privinţă şi incompetenţa unor Domnĭ medicĭ, căcĭ trimet la spitale şi oamenĭ carĭ nu sînt bolnavĭ de conjunctivită, şi acolo o contractează.

Pe de altă parte în spitale oameniĭ pe jumĕtate vindecaţĭ sînt în contact cu ceĭ la carĭ boala progresează, aşa ca în loc să se împuţineze numĕrul pacienţilor, se înmulţeşte simţitor.

—⁜—

D. Olănescu ministru lucrărilor publice va pleca în săptămâna aceasta să facă o inspecţie tuturor lucrărilor în executare din ţară.

—⁜—

D. Procuror Sfetescu a fost decorat cu ordinul *Steaua Românieĭ* în gradul de cavaler.

—⁜—

Cu deosebită plăcere publicăm următoarea scrisoare, ce primim din partea învĕţătoruluĭ sătesc din comuna Valea Lungă, judeţul Dîmboviţa:

Domnule Redactor,

Vĕ rog a publica în coloanele onorabilululuĭ D-v. ziar, numele persoanelor maĭ jos notate, care la chemarea ce le-am făcut aŭ respuns prin unirea oboluluĭ lor cu al meŭ pentru facerea unuĭ dulap care se servească de Archivă şi bibliotecă a şcoaleĭ, precum şi pentru cumpărarea unuĭ glob pămêntesc, a unuĭ magnet şi a uneĭ hărţĭ a Europeĭ şi a cărţilor necesare premiilor elevilor silitorĭ.

Pentru premiĭ:

Pr. Nicolae Popescu din V.-Lungă, Prahova 4 leĭ. Pr. Ion Popescu din Valea-Lungă, Dâmb. 6 leĭ. D-niĭ: G. Tănăsescu 3,50. C. Călimănescu 50 banĭ. I. Dumitrescu 40 banĭ.

Pentru dulap, magnet, glob şi hartă:

D-niĭ: St. Morarescu înv. Valea-Lungă Dâmb. 2 leĭ, I. C. Alexandrescu V. Lungă Prahova 1 leŭ, L. Ionid 1 leŭ, G. Timus înv. Vişineştĭ Dâmb. 50 b. G. D. Mărculescu Urseŭ 50 b. Pr. Nicolae Popescu V. Lungă Prahova 2 leĭ, V. Popescu, Valea Lungă Prahova 2 leĭ, Pr. Ion Dovancescu V. Lungă Dâmb. 1 leŭ, G. Popescu V.-Lungă Prah. 1,50, Ioniţă Dumitrache Prahova, 50 b. Tache Popescu 1,50, Pr. C. Vîrfureanu, Vîrfurĭ-Prah. 1 leŭ, înv. I. Vîrfurescu V.-Dâmb. 50 b. Nastase Petrescu V.-Lungă 50 b. St. Dumitrescu 50 b. I. Cârlan 50 b. G. Manolescu 50 b. Spir. Ionescu 80 b. G. Lăzărescu 1 leŭ, Nicolae Popescu 50 b. Marin B. Rădulescu 1,50, Marin Spataru 25 b. Ioniţă Chitoica 25 b. Nic. Chitoica 15 b. I. M. Dutescu 50 b. Anghel Florescu 50 banĭ, D. Dragomirescu 1 leŭ, Gh. Brezeanu 50 b. M. Irimescu 40 b. G. Stanciu 10 b. I. Dumitrescu 80 b. Pr. I. Popescu 50 b.

St. Morărescu, înv.
Comuna Valea-Lungă, jud. Dâmb.

—⁜—

Rezultatul afacereĭ Lecca-Popovicĭ va suferi câte-va zile de întârziere, de oare-ce D. judecător de instrucţie Maxim a plecat în concediŭ şi D. Tătăranu va trebui să facă un noŭ interogator atât martorilor cât şi părţilor.

Pe lângă ceĭ depuşĭ deja la Văcăreştĭ, saŭ maĭ arestat şi ceĭ doĭ sergenţĭ de oraş sub inculpare că nu 'şĭ-aŭ făcut datoria.

* * *

Casa D-luĭ Popovicĭ este păzită de agenţĭ poliţieneştĭ, orĭ cine cutează a privi în cartea D-sale — şi d'acestia sunt mult de când reprezentantul Colegiuluĭ al III de Suceava s'a făcut celebru—este dus la secţie, după cum era să se întâmple unor profesorĭ zilele trecute.

* * *

Rana D-luĭ Lecca nu face nicĭ un progres spre vindecare.

—⁜—

Epidemia de angină difterică, care bântue judeţul Suceava, nicĭ până acum nu s'a stins.

Ministerul de interne va acorda un noŭ credit spre a se combate acest flagel.

D. Dr. Polizu, locţiitorul Directoruluĭ general al serviciuluĭ sanitar e hotărît să plece însuşĭ la faţa loculuĭ, însă după ce o trece epidemia!

—⁜—

D. Mihail Vasiliŭ librar din Bacăŭ, ne roagă a arăta prietenilor D-sale că nicĭ nu a luat parte la întrunirea ce a avut loc la 16 Iunie în acel oraş în Sala Primărieĭ, nicĭ n'a semnat rezoluţia semnată de ceĭ carĭ aŭ fost prezenţĭ.

—⁜—

Casa de Schimb B. MARCU din *Strada Smârdan Nr. 15*, în faţa Bănceĭ Naţionale, spre poştă, ne comunică următoarele cursurĭ.

4% Renta amortisabilă	87—
5% Imprumutul comunal (1883)	94—
5% Imprumutul comunal (1890)	95¼
5% Scris. funciare urbane	94—
5% Scris. funciare rurale	98—
5% Renta amortisabilă	99½
5% Scris. urbane de Iaşĭ	85¾

ULTIME TELEGRAME

CAIRO, 3 Iulie. — **Cholera a isbucnit la Mecka. Se asigură că cele d'întâiŭ cazurĭ constatate sunt grave.**

MERSUL TRENURILOR

PORNESC DIN BUCUREȘTI:

București-Iași, direct de persoane. — Pleacă din Bucureștĭ la ora 7 dim., din Ploeștĭ 8,58 dim., din Buzĕŭ 11,11 dim., din Rîmnicul-Sărat 12,11 p. m., din Focșanĭ 1,20 p. m., din Mărășeștĭ 2,10 p. m., din Adjud 3,09 p. m., din Bacăŭ 5,18 p. m., din Roman 7 seara, din Pășcanĭ 8,49 s., sosește în Iașĭ 11,05 s. — **Accelerat**, pleacă din Bucureștĭ 9,35 seara, din Ploeștĭ 11,04 noaptea, din Buzĕŭ 12,54 noaptea, din Rîmnicul-Sărat 1,46 dim., din Focșanĭ 2,43 dim., din Mărășeștĭ 3,20 d., din Adjud 4,13 dim., din Bacăŭ 5,57 dim., din Roman, 7,13 dim., din Pășcanĭ 8,40 dim., sosește în Iașĭ la 10,45 dim.

București-Vasluĭ, Brăila-Galațĭ, direct accelerat.— Pleacă din Bucureștĭ la 7.50 seara, din Ploeștĭ 9,42 seara, din Buzĕŭ 11,41 seara, din Rîmnicu-Sărat 12,39 s., din Focșanĭ 1,37 nóptea, din Mărășeștĭ 2,15 noaptea, din Tecucĭ la 2,53 dim., din Bêrlad 4,23 dim., din Crasna la 5,28 dim., sosește în Vasluĭ la 5,52 dim. spre Galațĭ, din Buzĕŭ pleacă la 12 noaptea, din Brăila 2,31 noaptea, din Barboșĭ 3,22 d., sosește în Galațĭ 4 dim.

București-Vêrciorova, direct accelerat. — Pleacă din Bucureștĭ 6,40 seara, din Titu 7,47 seara, din Piteștĭ 9,08 seara, din Costeștĭ 9,36 dim., Slatina 10,57 seara, din Piatra Olt 11,19 seara, din Craiova 12,24 noaptea, din Filiașĭ 1,13 dim., din Turnu-Severin 3,10 dim., sosește în Vêrciorova 3.32 dim. — **De persoane** pleacă din Bucureștĭ 8.10 dim., din Titu 9,39 dim., din Goleștĭ 11 dim., din Piteștĭ 11.37, din Costeștĭ 12,11 p. m., din Slatina 1,46 p. m., din Piatra Olt 2 29 p. m., din Craiova, 4,04 p. m., din Filiașĭ 5,18 p. m., din Turnu-Severin 7,59 seara, sosește în Vêrciorova 8,25 s.— **Fulgerul** pleacă din Bucureștĭ 4,03 seara, din Titu 5.06 seara, din Piteștĭ 6,22 s., din Slatina 8,07 dim., din Craiova 9,28 seara, din Filiașĭ 10.15 seara, din Turnu-Severin 12,06 noaptea, sosește în Vêrciorova 12,28 noaptea.

București-Craiova, direct, persoane. —Pleacă din Bucureștĭ 2.48 p. m., din Titu 4.03 seara, din Goleștĭ 5.30 seara, din Piteștĭ 6 seara, din Costeștĭ 6.31 seara, din Slatina 8.32 seara, din Piatra 9.05, sosește la Craiova 10.20 s.

București-Pitești, direct, persoane.—Pleacă din Bucureștĭ 6.45 d., din Titu 8.21 d., din Goleștĭ 9.44 d., sosește la Piteștĭ 10.44 d.

București-Galați, direct, persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 9.40 d., din Ploeștĭ 11.48 d., din Buzĕŭ 2.05 p. m., din Brăila 5.02 p. m., din Barboșĭ 5.59 p. m., sosește Galațĭ 6.35 seara.

Același tren spre Tecucĭ.—Pleacă din Buzĕŭ 2.15 p. m., din R.-Sărat 3.49 p.m., din Focșanĭ 7.48 seara, din Mărăseștĭ 9.02 seara, sosește Tecucĭ 9.45 seara.

București-Predeal, direct accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 4.40 p. m., din Ploeștĭ 6.17 seara, din Câmpina 7.18 seara, din Sinaia 8.31 seara, sosește Predeal 9.10 seara.

Accelerat.—Pleacă din Bucureștĭ 7.35 d., din Ploeștĭ 9.44 d., din Câmpina 10.48 d., din Sinaia 12.03 p. m., sosește Predeal 12.45 p. m.

De persoane. — Pleacă din Bucureștĭ 8.50 d., din Ploeștĭ 10.48 d., din Câmpina 11.55 d., din Sinaia 1.14 p. m., sosește Predeal 1.56 p. m.

București-Giurgiu, direct, (fulger), pleacă din Bucureștĭ 5,35 dim. sosește Smârda 7,10 d. *Persoane* pleacă din Bucureștĭ gara de Nord 8 d. din Filaret 8,30 d., sosește Giurgiu 10,18 d.— *De persoane* din Bucurdștĭ, gara de Nord 5.25 p. m., din Filaret 5,55, sosește Giurgiu 7,48 s.

București-Călărași Feteștĭ-Slobozia, pleacă din Bucureștĭ 7,50 dim., sosește Călărașĭ 12,20 p. m. Feteștĭ 11,53 d., Slobozia 12,05 p. m.

SOSESC IN BUCUREȘTI

Din Iașĭ 7,30 d. și la 9,55 s.
Din Vasluĭ-Galatz 8,40 d.
Din Predeal 11.55 d. la 8,50 s. și la 9,30 seara.
Din Galațĭ 5,10 s.
Din Vêrciorova 11.15 s. Fulgerul, la 9,25 d. acceleratu 8,25 s. persoane.
Din Craiova 12,55 p. m.
Din Piteștĭ 9,10 seara.
Din Călărașĭ 6,25 s.
Din Giurgiu 3,56 p. m. fulgerul, la 0,45 d. și 7,20 s. persoane.

Proprietar Editor Th. Pasilescu.

Bucureștĭ. — Tipografia Thoma Basilescu, Bulevardul Elisabeta, 111.